

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det kan godt være, hr. Per Clausen ikke kan lide at få svar på de spørgsmål, man stiller, om, hvorfor vi ikke går ind for forslaget her, og hellere vil diskutere og debattere nogle andre ting. Men nu er det jo mig, der skal svare, og derfor svarer jeg på de spørgsmål, der bliver stillet, inden for den ramme, som tiden giver mulighed for.

Derfor må jeg også sige til det spørgsmål, som bliver stillet, om, hvem det så er, der i givet fald skal tage ud og kontrollere de her mindre landbrugsejendomme, eller hvem det nu er, man vil have ind, i forslaget her, at det selvfølgelig sker i samarbejde med kommunen, at man går ud og kontrollerer: Hvordan ser situationen så ud ude på de enkelte brug? Det gør vi jo allerede i dag; der er jo ikke noget nyt i det. Det samarbejde fortsætter jo bare med kommunerne. De har nogle dygtige folk, som kører ud og ser: Hvad er problemet med det her landbrug?

Men derfor skal man jo ikke overbebyrde de små, når vi allerede nu ved, at der ikke er de store problemer. Jeg udelukker ikke, at der kan være en enkelt, der har et problem, jeg udelukker bare, at det er alle, der skal have den her kontrol hvert eneste år med uanede muligheder for at opkræve gebyrer.

Kl. 16.00

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Dohrmann gør en hel del ud af at tale om de større brug, og det er ligesom også til at forstå. Men vi har også forstået, at det afhænger af miljøproblemerne.

Hvordan vil hr. Dohrmann sikre sig, at man ikke kommer i den situation, at det faktisk er den folkelige opinion, der fastsætter, hvad der er miljøproblemer, dvs. en krig med landbruget i stedet for, at man sådan set fandt nogle fornuftige løsninger? For jeg har ikke hørt, at der er talt om fornuftige løsninger fra hr. Dohrmanns side, jeg har hørt meget tale om, at når bare man har 75 enheder, så er det faktisk løsningen.

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Det er jo helt klart, at når man er ude at kontrollere – om det så er hvert sjette år, eller hvor ofte det er, man er ude at lave en miljøkontrol af den enkelte ejendom – går man selvfølgelig rundt og ser efter, hvor det er, der er problemer med afløb, eller hvad det er for nogle ting. Man må

også bare i den her virkelige verden forholde sig til, at der bliver færre af de små brug; de bliver opkøbt af de større.

Derfor synes jeg jo bare – og det håber jeg at flertallet i Folketinget går ind for – at man skal koncentrere sig om de brug, som nu engang er blevet så store, at de er oppe i den kategori, som vi kalder 75 dyreenheder, som så har og skal have en miljøgodkendelse. De laver måske også om på deres stalde, for når de har købt nogle flere op, vil de gerne have en større produktion. Det er der, vi skal sætte ind.

Den lille landmand, som laver et problem på et eller andet tidspunkt, skal nok blive fanget. Hvis der er udledning til åer eller den slags ting eller fluer, som generer, så kommer der klager. Altså, det er ikke der, vi skal koncentrere os.

Jeg formoder bare, at det, beslutningsfor-slagsstillerne vil gøre her, er at gå ud og sige: Nu gør vi noget ved dem alle sammen, også dem, der ikke er problemer med. Det mener jeg bare er helt forkert.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg sagde i min ordførertale, at jeg var åben over for, om der kunne findes nogle bedre løsninger, og det mener jeg godt der kan.

Jeg mener, at med den måde, det her er blevet tilrettelagt på, og den måde, det bliver forsvaret på, også fra hr. Dohrmanns side, har vi overhovedet ingen sikring for, at man har løst opgaven, og det har vi ikke, når man taler om, at man skal til at kategorisere de forskellige områder, for man taler om, at det afhænger af, hvilke miljøproblemer de har. Det var der, jeg stillede det samvittighedsspørgsmål til hr. Dohrmann: Er det folket, der sætter de her grænser, eller er det i den bekendtgørelse, der kommer, at man sådan set kan se, at der her virkelig er tale om et samarbejde om løsningen af problemerne?

(Kort bemærkning).

Jørn Dohrmann (DF):

Altså, enhver ved jo, at der allerede i dag findes regler for, hvad man må, når man har husdyrhold. Der findes beslutninger om, hvordan gødningen skal opbevares og den slags ting, sprøjtegifte og alle de andre ting. Derfor er det jo vigtigt at sige, at de regler selvfølgelig bare skal overholdes. Og hvem er det, der sørger for, at de bliver overholdt? Ja, det er i første omgang landmanden, der skal sørge for, at de bliver over-